

La Biennale di Venezia
57th International Art Exhibition
57. Nemzetközi Képzőművészeti Biennále

VIVA ARTE VIVA

Konfliktusokkal és megrázkódtatásokkal terhes világunkban, amelyben súlyos veszélyben van a humanizmus, a művészet az ember legértékesebb része. Az elmélyült gondolkodás, az önkifejezés, a szabadság és az alapvető emberi kérdések ideális helye. A művészet ad teret az álmoknak és az utópiáknak, a többi emberi lényel való kapcsolatunknak, a természethez és a kozmoszhoz való kapcsolódásnak, miként a szellemi dimenzióval való kapcsolatba lépésnek is. A művészet itt a végső bástya, az a kert, amelyet az aktuális trendeken és személyes érdekeken felülemelkedve kell művelnünk. Egyben alternatívaként szolgál az individualizmusra és a közönyre is. Építő és tanulságos tapasztalat. A művészet az élet igenlése, noha időnként felsejlik mögötte a kétség. A művészek kortárs vitákban vállalt szerepe, felszólalása, felelőssége ma fontosabb, mint valaha.

A **Viva Arte Viva** ugyanakkor a művészet és a művészek állapota iránti szenvedély hirdetése, kifejezése is. A **Viva Arte Viva** a művészekkel együtt létrehozott Biennále, mely általuk és értük jön létre. Azokkal a formákkal foglalkozik, amelyeket ők kezdeményeznek, a kérdésekkel, melyet ők vetnek fel, az általuk kialakított művészi gyakorlattal és az életformával, amelyet választanak.

A művészet és a művészek állnak a Kiállítás középpontjában, mely rákérdez művészi gyakorlatukra, arra, miként születik a műalkotás, a tétlenség és tevékenység váltakozó szakaszai között, az *otium* és *negotium* között. A rómaiak *otium* szava, mely a görög *scholé* kifejezésből ered, egy kiváltságos pillanatot jelöl, melyet ma helytelenül *tétlenség*nek fordítanak, és így negatív konnotációval látják el, vagy *kikapcsolódás*nak fordítják, ami az angolban nem áll messze a szórakozástól. Az *otium* szó, mint a művész által folytatott tevékeny munka világának és a *negotium*nak az ellentéte, ezzel szemben azt a tevékenység nélküiségben és készenlétben, aktív tétlenségben és szellemi munkában, nyugalomban és tevékenységben eltöltött szabad időt jelenti, amelyben a műalkotás megszületik.

A művész elkalandozó gondolataitól elindulva, műhelymunkáján, földi és lelki táplálékán, anyagi és szellemi munkahelyén keresztül a Kiállítás szervesen épül fel pavilonok, termek és *stanzák* (szobák) során át nyújtva tapasztalatot a nézőnek, mintegy utazást téve a belső világból a határtalan felé.

Ezek a pavilonok vagy **pavilon-átjárók**, melyek korra és származásra való tekintet nélkül kötik össze a művészeket, úgy követik egymást, mint fejezetek a könyvben. A „Művészek és könyvek pavilonjától” az „Idő és végtelenség pavilonjáig” univerzumok

egész sora mesél egy egybehangzó, olykor paradoxonokkal terhes történetet a világ összetettségének, illetve a művészi pozíciók és gyakorlatok sokfélesége tükrében. A Kiállítás egyben az odafordulás megtapasztalása is a másik felé, a közös hely felé és a legmeghatározhatatlanabb dimenziók felé, melyek egy újhumanizmushoz nyitnak utat.

A **Viva Arte Viva** pozitív és védő energiát kíván sugározni a fiatal művészek felé, egyszersmind újra felfedezni azokat, akik túl korán eltávoztak, vagy azokat, akik munkájuk jelentősége ellenére ismeretlenek maradtak. Felfedezések és újra felfedezések közepette kerül bemutatásra különböző művésznemzedékek munkája és közben a kultúra olyan különleges térségei is feltárulnak, mint Latin-Amerika, Ázsia és a Közel-Kelet, külön figyelmet fordítva Európára egészen keleti határaiig és Oroszorszáig. A kísérő témákat és eseményeket szintén a művészek középpontba állítása jellemzi. A Kiállítás katalógusa teljes mértékben azokra a művészekre fókuszál, akiket azért hívtunk meg, hogy bemutassák művészi gyakorlatuk és saját világuk képi és írásos dokumentumait.

A **Viva Arte Viva** a művészeket helyezi előtérbe és lehetőséget nyújt számukra önmaguk kifejezésére. A Kiállítás hat hónapja alatt minden héten *Open Table (Tavola Aperta* – nyitott asztal) beszélgetésen vesz részt a művész és közönsége, ahol együtt étkezhetnek és megvitathatják a művész alkotási gyakorlatát. Ezekre az eseményekre a Központi Pavilon előtt kerül sor, a Giardiniben, illetve a Sale d'Armi-ban az Arsenalében.

Kijelölünk továbbá a **Művészi Gyakorlatok Projekt** számára egy helyet, ahol megtekinthetők lesznek a művészek által készített rövid videók, melyeken bemutatják világukat és munkamódszerüket. A Kiállítás megnyitását megelőző hetekben minden nap újabb videót posztolunk ki a Biennále hivatalos weboldalára, lehetőséget adva ezáltal a művészeknek a Kiállítás előtti bemutatkozásra.

Ez a két projekt a Biennalén résztvevő valamennyi művész előtt nyitva áll. A hét további részében valamennyi nemzeti pavilont meghívunk, hogy vegyen részt az *Open Table (Tavola Aperta)* beszélgetésen és tölts fel a művészi gyakorlatáról készült videót. A **Viva Arte Viva** így kívánja megerősíteni az összetartozást a Biennále és a művészek között.

Végül, ott van még az **Unpacking My Library** (Könyvtáram kipakolása) projekt, melyet Walter Benjamin 1931-es esszéje inspirált, melyben a **Viva Arte Viva** művészei listát készíthetnek kedvenc könyveikről. Jó lehetőség megismerni a művészek olvasmányait és inspirációs forrás lehet a közönség számára (Walter Benjamin: *Ich packe meine Bibliothek aus. Eine Rede über das Sammeln*, a szerző által olvasott és gyűjtött szövegek listájával). A projekt a Kiállításon és a katalógusban is szerepelni fog.

Velence, 2016. szeptember 23.

Christine Macel

(Fordította: Ivacs Ágnes)